

POZOUNOVÉ SBORY CONSONARE

České Budějovice

Tř. 28 října 28, České Budějovice; zkoušky: úterý 17 hod.

kontakt: Josef Hejzlar, 775 914 044, Josef.Hejzlar [at] seznam.cz

Chomutov

Ul. 28 října 1071/12, fara Chomutov; zkoušky: jak kdy večer

kontakt: Jiří Bureš, 776 219 938, jiri.bures [at] evangnet.cz

Jablonec nad Nisou / Liberec

Pod Baštou 10, fara Jablonec; zkoušky: společné v Rumburku

kontakt: Klára Pavlíková, 777 315 719, pavlikova.klara [at] gmail.com

Praha

Sv. Martin ve zdi, Martinská 8, Praha 1; zkoušky: úterý 19:30 hod.

kontakt: Jan Petrzela, 737 904 965, jan.petrzela [at] centrum.cz

Rumburk / Varnsdorf

Krásnolipská 540/22, fara Rumburk; zkoušky: pátek 20:30 hod.

kontakt: Evžen Šmidt, 720 618 205, evzen.s [at] centrum.cz

Třebenice

Tyršova 505, fara Třebenice; zkoušky: neděle po bohoslužbách

kontakt: Jan Zalabák, 603 196 154, jan.zalabak [at] trebenice.cz

Vrchlabí

Českých bratří 112, fara Vrchlabí; zkoušky: čtvrtky 18:15-19:45

kontakt: Petr Chlápek, 604 282 497, vrchlabi [at] evangnet.cz

VÝBOR CONSONARE

Petr Otradovský, předseda, 604 235 334, petr.otr [at] tiscali.cz

Sebastian Zschernig, místopředseda, 0049 35015070811, zscherni [at] arcor.de

Filip Šimonovský, 777 088 472, rumburk [at] evangnet.cz

Alžběta Matějovská, 723 049 955, a.matejovska [at] seznam.cz

Jan Petrzela, 737 904 965, jan.petrzela [at] centrum.cz

EKONOMICKÝ ÚSEK CONSONARE

pokladník: Klára Pavlíková, 777 315 719, pavlikova.klara [at] gmail.com

účet Consonare: 219 070 660 / 0300

Redakce:

Jan a Jana Petželovi

jan.petrzela [at] centrum

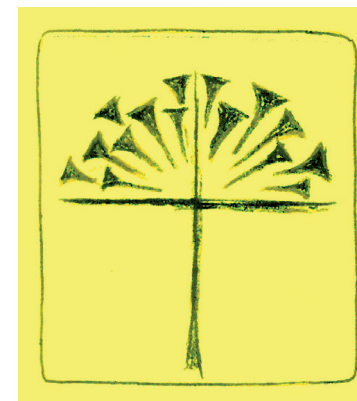
> Kalendář akcí 2013

termín	název akce
2.-7. 7.	LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ / TŘEBENICE
14. 9.	OSLAVA BIBLE KRALICKÉ / KRALICE NAD OSLAVOU
18.-20. 10.	PODZIMNÍ SEMINÁŘ

Podrobnosti k akcím najdete s dostatečným předstihem na našich webových stránkách, nebo se informujte na [consonare \[at\] evangnet.cz](mailto:consonare@evangnet.cz).

Oběžník

léto 2013

CONSONARE

evangelické pozounové sbory, o.s.

> Úvodem

Tak jako tento Oběžník začne plnit svou oběžnou funkci teprve tím, že si ho lidé začnou stahovat a číst, tak i naše Consonare ožívá teprve společným hraním a setkáváním. Kdy, kde, co, dozvíte se právě zde. Proč, jak a k čemu, vědí zas Ti, o kterých se zde píše – ti co hrají, ti co akce připravují a podporují a také ti, kteří nás poslouchají. Doporučuji vyzkoušet jeden kouzelný začarovaný kruh: chcete vědět co se v Consonare děje? Přečtěte si Oběžník. Chcete poznat, jak Consonare žije? Hrajte, vymýšlejte akce, poslouvejte. Chcete vědět, kde hrát, nebo poslouchat...

Snad poprvé opustilo Consonare povodí Vltavy a Labe a bylo ho slyšet až u dalekého Rýna. Byl to nádherný zážitek, za který patří obrovský dík našim přátelům z Německa. Ale nebylo to jediné společné setkání... Tedy příjemné čtení, milé vzpomínky a hezké léto!

–hp–

> Rychlá rota Jablonec

Do Jablonce jsme přijeli v pátek večer. Po krátkém přivítání jsme začali hned zkoušet, protože jsme věděli, že nás čeká hodně práce, abychom v neděli zahráli co nejlépe. Během první zkoušky dorazili i ostatní ohlášení trubači, a tak jsme vyrazili na společnou večeři do místní restaurace. Při dobrém jídle a pití se probraly důležité věci, které nás čekají v dalších měsících, jako například jarní seminář s valnou hromadou a návštěva Burbachu. Plánování budoucího se protáhlo do pozdních hodin, takže jsme po návratu na faru spokojeně usnuli.

V sobotu hned po snídani jsme se opět pustili do hraní. A protože bylo hodně písní ke zkoušení, čas do oběda velice rychle utekl. Na oběd jsme si dali výborné slovenské speciality v nedaleké restauraci Na Baště a spokojeni s plnými bříškami jsme se, před dalším zkoušením, vydali na krátkou procházku po okolí. V mrazu jsme došli až k přehradě a aby zpáteční cesta byla trochu pestřejší, cestu zpět jsme si zvolili přes zamrzlou a zasněženou přehradu. První kroky byly hodně nesmělé, protože jsme neměli tušení, jak tlustý je led, a při každém kroku se ozývalo nepříjemné praskání, ale silný mraz už trval několik dnů,

takže nás led spolehlivě udržel. Na odpolední zkoušce nás doplnil ještě Evžen a nový člen Consonare Milan. Zkoušeli jsme intenzivně až do večera. Celý den jsme ukončili volnějším programem a hraním na kytaru.

Nedělní ráno před bohoslužbou bývá vždy velice krátké a rychlé a i tentokrát to nebyla žádná výjimka. Chtěli jsme stihnout ještě krátkou zkoušku, aby náš výkon byl co nejllepší a naše hraní znělo co nejlépe, podle našich představ, takže vstávání a snídání musely proběhnout velice rychle. Při bohoslužbě během ohlášek Evžen představil Consonare a jeho činnost. Po bohoslužbě jsme dali své nástroje k dispozici přítomným k vyzkoušení. Mnohým šlo troubení velmi dobře, tak doufáme, že se najdou i zájemci, kteří členskou základnu Consonare rozšíří.

Po obědě jsme se rozloučili s Jabloncem a odjeli do svých domovů.

–Vojta–

> Valná hromada

Valná hromada se konala 22. 3. 2013 v Křižlicích za přítomnosti 15 členů sdružení. Schválila přednesené zprávy o životě sdružení v roce 2012, o hospodaření sdružení v roce 2012 a také rozpočet na rok 2013. Jako revizor hospodaření byl nově zvolen Jiří Weinfurter.

Z úkolů a plánů na rok 2013:

- > 8.–12. 5. setkání v Siegerlandu (Německo)
- > 2.–7. 7. letní seminář v Třebenicích
- > 18.–20. 10. podzimní seminář (Brno, Nosislav – bude upřesněno)
- > příprava vydání B-verze Zpěvníku Písně-DECH
- > aktualizace webových stránek
- > podpora projektu Trubačské kmotrovství – v případě zájmu nějakého našeho sboru o kmotrovství (o bližší vztah a podporu ze strany nějakého německého trubačského sboru) pomoci při kontaktu obou stran.

–hp–

> Seminář

Začátek páteční valné hromady byl naplánovaný na 19. hodinu, ale příjezd účastníků se trochu protáhl a než se přenesly všechny nákupy a věci z aut do Staré školy, kde jsme byli ubytováni, to zabralo také dost času. Proto jednání začalo o něco později,

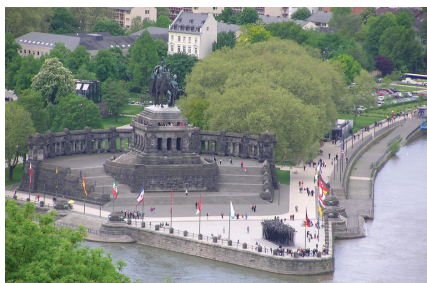
ale o to bylo věcnější a bez zbytečného protahování, aby se stihla probrat všechna důležitá a naplánovaná témata. Ale i přesto se jednalo do pozdních hodin.

Velké poděkování patří samozřejmě všem zúčastněným členům Consonare. A o usnesení se můžete dočíst na jiné stránce tohoto oběžníku.

V sobotu po snídani jsme se hned pustili do zkoušení. Pod zkušeným Andreasovým vedením jsme zkoušeli nejen písně k nedělní bohoslužbě, ale i skladby z Tutti jen tak pro radost. Oběd byl objednaný v nedaleké restauraci. Po jeho spořádání se část z nás vydala na krátkou procházku po okolních zasněžených pláních, ostatní se vrátili do tepla našeho dočasného útočiště. Po příchodu všech výletníků byl ten správný čas na kávu. K ní nám Elke nabídla výborné koláče, které pro nás upekla a přivezla. Když jsme snědli, co se dalo, pustili jsme se znovu do hraní. Po večeři musela bohužel část účastníků odjet za dalšími svými neodkladnými povinnostmi, ale ještě před jejich odjezdem jsme vyběhli na kopec a snažili jsme se na obloze zahlédnout kometu, která byla zrovna na noční obloze viditelná. Bohužel v místě, kde měla být, byl snad jediný mrak na celé obloze, tak z pozorování komety nebylo nic. Rozloučili jsme se všemi, co museli odjet, a začali jsme zkoušet na nedělní bohoslužbu. Hraní při nedělní bohoslužbě bylo v promrzlém kostele pro trubače sice trochu náročnější, každý si schovával nátrubek do kapsy, aby při troubení tak nestudil, ale vyhřívání lavice a naše čisté tóny určitě udělali všem přítomným posluchačům radost. Alespoň se tak dá usuzovat z potlesku, kterým nás odměnili. Po obědě jsme se rozloučili s těmi z nás, které čekala domů dlouhá cesta, a po sportovním výkonu při vytlačení aut do namrzlého kopce jsme se ještě vrátili do školy a cvičili skladby ze zpěvníků. Nakonec jsme se i my poslední rozloučili a odjeli domů.

–Vojta–

> Burbach

Při zmínění slova Burbach se mi vybaví jasná vzpomínka na mohutné gestikulace, přesvědčivé česko-německo-anglické věty a na všudypřítomnou zmatenou odpověď „Ja!?!“. Myslím, že tato věta charakterizuje dny strávené v příjemném burbašském prostředí v západním Německu, kam jsme se vypravili na pozvání manželů Kreuzových.

Program byl nabitý od rána do večera! Hostitelé se o nás postarali vskutku velkolepě. Navštívili jsme hrad Greifenstein s muzeem zvonů, kde jsme si dostatečně vyhráli. Připravili pro nás výlet do města Koblenz, na jehož území se stéká Rýn s Moselou na místě zvaném „Deutscheck“. Tento soutok jsme si také řádně projeli lodí. Předtím jsme se ale přes Rýn nechali vyvézt lanovkou na pevnost Ehrenbreitenstein. V Koblenz jsme se také velmi dobře najedli (Vojta se nechal po dlouhém rozvažování zlákat langustami). V nabídce byla také návštěva regionálního muzea řemesel, kterou jsme zahájili ochutnávkou místních domácích pekařských pochoutek. Prohlídka řemeslných vymožeností nás tak zaneprázdnila, že jsme málem přišli o oběd, na který byla pozvaná celá vesnice.

Hudebně jsme se samozřejmě také dostatečně vyžívali. Mimo bohoslužebného doprovodu s místním pozounovým sborem jsme také vystupovali jako Consonare, abychom ukázali, jak znějí burbašské žestě v českých rukou. Ani to nám však nestačilo, a tak jsme ještě zanotovali oblíbené „svítákovky“ za doprovodu nežestvých nástrojů. Ubytování jsme byli po rodinách, což se ukázalo být velmi příjemným zpestřením pro nás, a jak pevně věřím také pro naše hostitele. Je až překvapující, jak se dají zásadní a závažná témata shrnout do třech jednoduchých německých vět. Občas bylo překvapující, když jsme zjistili, že tyto tři věty mají úplně jiný smysl, než jsme si mysleli. Přátelské přijetí nás provázelo celým pobytem!

V burbašském „Gemeinschaftshausu“ mají vynikající zázemí ve všech směrech. Mimo jiné také pro trávení volného času. A tak jsme v našetřených minutkách okusili místní úžasnou autodráhu, což nás ihned navrátilo do dětských let a jen velmi neradi jsme tuto zábavu opouštěli.

–Bětka–

> Pozvání do Třebenic

Letošní letní pobyt Consonare se uskuteční od 2.7. do 7.7. v severočeských Třebenicích. Podrobnější informace naleznete na našich webových stránkách. Všichni jsou srdečně zváni!

–hp–

> Vláďa Feuerstein

Consonare ztratilo svého nejstaršího trubače

Byl jsem velice smutný, když jsem od Filipa Šimonovského dostal zprávu, že Vladimír Feuerstein zemřel. Právě jsem přemýšlel, jak bychom mohli spojit výlet do Českého středohoří (na Milou u Bělušic) s návštěvou Vláďi v Teplicích. Snad poprvé jsem ho potkal na valné hromadě v Ústí nad Labem v lednu roku 2010. V pozdním večeru jsme spolu běželi na nádraží – já, aby mi neujel domnělý poslední vlak zpátky do Prahy a Vláďa zas nechtěl zmeškat ten svůj do Teplíc. Velmi na mě zapůsobilo, jak ve svých 79 letech běžel se svým pozounem na nádraží.

Byl jsem rád, když jsem ho znovu viděl při hraní v květnu na Synodu v Praze. Také na Sjezdu evangelické mládeže ve Svitavách na konci září hrál s námi, snad možná jako nejstarší účastník, ale určitě ten nejradostnější. Po podzimním semináři v Jablonci jsme si u něj domluvili návštěvu. Elisabeth a já jsme tak na konci října strávili tři dny v jeho krásném „letním bytě“ ve Studeném. Troubili jsme každý den a (i když jen trojhlasně) přehráli jsme celý sešit „Naše první písně“! Zbýl čas i na krásné procházky s Elisabeth. Kromě toho jsme si mnoho povídali a Vláďa nám vyprávěl o svém životě učitele tělocviku, o práci v dolech ve svém volném čase, o troubení, o cestách parníkem po Labi s dechovou kapelou, koncertech v Drážďanech – provozoval dříve všelijakou hudbu a po dobu dlouhých letních prázdnin pracoval při těžbě hnědého uhlí. Prohlíželi jsme si také čerstvé fotografie z oslavy jeho 80. narozenin, kde byl obklopen dětmi a vnoučaty – tehdy byl už asi rok vdovcem.

Když se v severních Čechách začaly rozšiřovat pozounové sbory, do Třebenic, Chomutova... přišel, koupil si pozoun a začal zas hrát. Nyní už ne proto, aby se postaral o zábavu nebo si přivydělal pár korun, ale aby chválil a velebil Boha.

Domluvili jsme si na oplátku návštěvu u nás, nebo další návštěvu u něho ve Studeném, či v Teplicích. Elisabeth se opět s Vladimírem setkala na valné hromadě v březnu 2011 v Hradci Králové – já byl bohužel nemocný. Ale na podzim jsme se viděli na semináři

v Poličce znovu. Setkání v Liberci a v Českých Budějovicích na jaře, případně na podzim 2012 Vladimír bohužel nestihl, takže jsme své plány na návštěvu zintenzivnili. Na podzim nějak chyběl čas, v zimě nechtěl jet autem přes Krušné hory, a tak jsme vše odložili na jaro. Abychom se domluvili, jak Vladimíra vyzvednout po cestě do Křižlic, volal jsem mu 12. 3. – tehdy byl v nemocnici a řekl mi, že do Křižlic bohužel nemůže přijet, že se nejprve musí vyjasnit nějaká nesrovnalost s krvinkami. Chtěli jsme ho tedy, respektive on nás, navštívit potom.

Když jsem se na Velikonoční pondělí díval z Krušných hor dolů na Teplice, chtěl jsem mu poslat SMS. Netušil jsem, že by ho už nikdy nedostihla.

Jsem smutný, že jsme Vladimíra ztratili. Docela nečekaně zemřel na akutní leukémii, která byla možná vyvolána otrěsem, který utrpěl, když se se svým kamarádem ztratil na běžecké túře v Krušných horách a nalezen a zachráněn byl snad jen díky mobilnímu telefonu. Blízcí lidé ze sboru a rodina byli v jeho posledních dnech u něho. Žije dále v našich vzpomínkách a zcela určitě v Božím věčném království.

Děkujeme Bohu za všechna naše setkání, za radosti, které my a naši posluchači při muzicírování prožíváme, i za přátele, které jsme přítom získali.

–Sebastian–

> Noc kostelů

Noci kostelů se zúčastnily pozounové sbory v Chomutově, Vrchlabí, Rumburku a v Praze. Jak vypadalo hraní v Chomutově, si můžete prohlédnout na těchto fotografiích.

